

Tarinaa Mirandasta 1972 - 2009

- 1972 Turusta noin 40 km Tampereen suuntaan Karinaisten kunnassa Rahkion kylän koulun ulkorakennuksessa Heikki Eskola 8v, Paavo Riitamaa 7v ja Lassi Holopainen 8v mallasivat soittamista itse valmistetuin soittimin Hurriganesin, Sladen ja Nazarethin soidessa mankkarilta.
- 1976 Bändin kokoonpano muuttui ja rumpuihin tuli meitä vuotta vanhempi oman kylän poika Tomi Koskenmäki. Bändi sai nimekseen Xenon. Tuolloin vielä Tomilla oli hänen itsensä valmistamat rummut, ämpäreihin kiristettynä muovikalvot leikattuina apulantasäkeistä. Hi-Hat pellit hän modifioi käsillä vastakkain lyötävistä symbaaleista. Hi-Hatin ja bassorummun poljinmekanismit hän valmisti myös itse. Heikillä ja Lassilla oli akustiset kitarat, joihin sisälle laitettiin tavalliset mikrofonit ja ääni vahvistettiin putkiradioilla. Hiljalleen soitin soittimelta päästiin tehdasvalmisteisiin laitteisiin, kesä- ja talvilomilla tienatuilla rahoilla.
- 1978 Kaikilla on jo oikeat soittimet ja päästiin rockin soittamisen ohella soittamaan tanssimusiikkia Marttilan Harmonikkaveikkoihin ja keikoille. Xenon eli rock-bändimme toimii tässä ohella ja saa vahvistusta Marttilalaisista Jarmo Niemisestä, Jarmo Mäntälästä ja Heli Mäkisestä. Jarmo N oli tehnyt pari hienoa biisiä ja niillä osallistuimme Aurassa bändikilpailuun, jonka voitimme.
- 1980 Xenon nimeä kantavasta rock-kokoonpanosta jää pois Jarmot ja Heli. Tilalle tulee Pöytyältä kitaravirtuoosi Hannu Saura. Heikki soittelee jo tässä vaiheessa kitaran lisäksi koskettimia. Teemme omaa musiikkia, joka kuitenkin ei koskaan etene omaa moniraitanauhuriamme pidemmälle.
- 198? Karinaisten kunnassa järjestetään bändikoulutusta. Saimme siis oppia ammattilaisilta Peter Lercheltä kitara, Reijo Karvoselta basso ja Upi Sorvalilta rummut. Mahtavaa !!!!
- 1986 Heikki, Tomi ja Lassi erkaantuvat Marttilan Harmonikkaveikoista ja perustavat oman lähinnä tanssimusiikkia esittävän bändin, jonka nimeksi tulee MIRANDA. Tällöin Mirandaan mukaan tulee laulajaksi Jouni Miettinen Piikkiöstä ja kitaraan Hannu Saura.
- 198? Hannu Saura ottaa vastaan uudet haasteet Helsingissä ja kitaran kaulaan tarttuu Marttilasta Karri Rannikko 14v. Karrin ensimmäinen keikka tuolloin Naantalın Kylpylässä. Keikkabussina vanha Wolkswagen Kleinbus, jonka renkaat niin sileät, ettei auto lähde liikkeelle talvikelillä Naantalın Kylpylän tasaiselta edustalta ilman työntämistä.
- 1991 Jouni osallistuu tangokilpailuihin ja kruunataan seinäjoella tangoprinssiksi. Bändi pelkää menettävänsä hyvän laulajan ohjelmatoimistolle ja jollekin bändille, jolla on aikaa kiertää maata. Näin ei kuitenkaan käy vaan Glamourin asemesta Jouni valitsee perhe-elämän ja muun päivätyön bändin muiden jäsenien mukaan ja säilyttää musiikin harrastuksena. Muiden keikkojen ohella Miranda esiintyy Marttilassa sijaitsevan Ollilan Nuorisoseuran noin 25 hlöä

käsittävän teatterin 60-luvun musiikkishow:ssa. Show vetää yleisöä useita kertoja salin täydeltä. Tässä vaiheessa bändi saa naislaulajavahvistuksen kun Jounin isosisko Johanna astuu kuvioihin mukaan.

- 1992 Vappuna bändiä kohtaa suuri suru kun rumpali Tomi kuolee auto-onnettomuudessa. Rumpuihin tulee Jan Widberg. Ensimmäistä showta Marttilassa seuraa 70-luvun musiikkishow ja taas salit täyttyvät useita kertoja.
- 1995 Jan Widbergin siirtyessä uusiin haasteisiin Jouni ottaa lavalla muutaman askeleen taaksepäin ja jatkaa laulamista rumpujen takaa.
- 199? Turkulainen Lassi Forström etsii bändiä Elvis Showtansa varten. Törmää meihin ja siitä alkaa yhteinen taipaleemme. Elvis Showta kestää hetken, jonka jälkeen Lassi jää bändiin kokonaan. Nyt bändissämme on siis Lassi Stereona. Lassi F tuo mukanaan lisää voimaa kitaraan ja aimoannoksen väriä lauluosastoomme. Näihin aikoihin Johanna jättää keikkailun. Hän vierailee jatkossa bändissämme lähinnä joidenkin asiakkaiden erikoistilauksesta.
- 2008 Kesällä Lassi H aloittaa oman musiikin tekemisen. Kappaleita alkaa syntyään melko paljon. Laadusta ei puhuta tässä vaiheessa ☺
- 2009 Keväällä Miranda päättää tehdä Singlen johon ekaksi kappaleeksi tulee Lassin kappale RANTAAN ja toiseksi hänen vaimon veljen Jarmo Aurasen kappale VALTAKUNTA MURTUU TAAS. Jarmo on omalla sarallaan harrastanut ja tehnyt musiikkia myös noin kolmen vuosikymmenen ajan.

Vuosien varrella bändi on säestänyt satunnaisesti tunnetuimpiakin artisteja kuten esim. Kari Tapio, Tamara Lund, Erkki Liikanen, Tony Montana jne... Lämpärinä olemme saaneet olla mm. Kirkalle, joka reilusti jakoi Valasrannan lavan kanssamme tasan puoliksi vaikka kuvittelimme saavamme ehkä yhden neljäsojan lavasta. Kirkan bändin miksaaja auttoi meitäkin miksaamaan omamme ja neuvoi miten rummut mikitetään. Hienoa !!!

Huolimatta pitkästä taipaleesta musiikin parissa lavoilla, ravintoloissa ja juhlissa Miranda kokee olevansa edelleen suhteellisen tuntematon orkesteri. Sen sijaan että kuvittelisivat tuotantoyhtiöiden kiinnostuvan musiikistaan päättivät koettaa ainakin aluksi Singlen tekemistä omakustanteisena. Tämä päätös osoittautuikin hyvin haasteelliseksi, mutta myös erittäin mielenkiintoiseksi ja opettavaiseksi. Kun omaa tai toisten tekemää musiikkia tehdään julkaistavaksi mahtuu matkan varrelle monta yksityiskohtaa, jotka olisivat hoituneet helpommin jos prosessi olisi johdettu jonkin ammattimaisen tahon kuten esim. levy-yhtiön tai muun tuottajan toimesta. Nyt treenattiin biisit ja luulimme olevamme valmiita studioon. Katin kontit

studioissa alkoikin kulua aikaa ja rahaa, kun vastaan tuli uusia asioita, joita ei oltu osattu ottaa huomioon. Olimme ehkä ainakin alitajuisesti kuvitelleet että soittomme svengaa ja soi yhteen oikea-aikaisesti ja harmoonisesti. Sen kuin mennään ja pistetään purkkiin. Näin ei ihan käynyt. Studio osoittautuikin aika erilaiseksi paikaksi kuin tanssilavat ja ravintolat. Vaikka keikalla soittomme kuinka pakottaisi ihmisten lanteet keinahtelemaan ei se ole tae siitä, että studioissa syntyisi laatua, jota esim. radion väki välttämättä laittaa eetteriin. Onneksemme studion äänittäjällä oli arvostelukykyä ja pedagogisia taitoja auttaakseen meitä suoritukseen joka voitiin viedä prosessissa eteenpäin ja jota jo jopa muutamat radioasemat ovat suostuneet soittamaan. Nöyrimmät kiitokset heille.

Kun levy sitten äänityksen ja miksauksen jälkeen oli masteroitu piti löytää jokin firma joka monistaa sen. Tarjontaa oli kyllä, mutta meillä ei pienintäkään käsitystä siitä, mikä niistä olisi laadukas ja luotettava. Taas oli onni matkassa ja saimme laadukkaan sarjan levyjä, jotka monistaja vielä postitti kymmeneen radioihin. Heiltä saimme listan, jossa oli noin viidenkymmenen radion osoitteet, mutta ei henkilötietoja, joita he eivät halua luovuttaa, koska kokevat sen tiedon olevan omaa ammattisalaisuuttaan. Halusimme kuitenkin itse ottaa yhteyttä radioihin ja varmistaa että singlemme on saapunut perille ja huomattu. Siinäpä vasta pulma. Ketä pyytää puhelimeen ja miten asiansa esittää ettei tule torjutuksi ennenkuin pääsee itse asiaan. Ei tuntunut olevan yhtään tuttavaa, joka tuntisi radioiden ihmisiä tai yleispätevää tapaa lähestyä heitä. Sitten vahingossa muistin erään ihmisen, joka on median ammattilainen ja häneltä sain neuvon kysyä ohjelma- ja tai musiikkipäälliköitä tai toimittajia puhelimeen ja esittää asiani lyhyen ytimekkäästi ja nöyrästi. Tässä yhteydessä nöyryys tarkoittanee sitä, että ymmärrämme realistisesti sen, että olemme radioiden ihmisille täysin tuntemattomia ja muutenkin tunnettavuutemme on hyvin rajallinen. Ajatellen suhdettamme mediaan pelkäsimme, että kiireiset ihmiset radioissa ja lehdissä eivät malta ja ehdi keskittyä tapaksemme ja yrityksemme olisi turhaa. Epäilyksistämme poiketen kuitenkin jokaisessa noin kolmessakymmenessä radiossa, johon soitin, vastaanotto oli erittäin lämmin ja ymmärtävainen ja opin muunmuassa että tunnettavuus ei ole kaikki kaikessa vaan lähetetyn levyn sisältö ratkaisee paljon. Jotkut kuulemma yrittävät kikkailla esille pääsyn varmistamiseksi erikoisilla postituspaketeilla tai feikeillä bändikuvilla sekä mainospuheilla saatekirjeessä tai vetoamalla puhelin yhteydenotossa, että muutkin radiot ovat jo soittaneet ja uskovat sen vaikuttavan. Näin ei kuitenkaan ole vaan kuten sanottu sisältö ratkaisee paljon ja kikkailu on turhaa. Toisaalta on kuulemma hyvä olla aktiivinen ja tiedottaa tekemisistään, mutta ei voi olettaa että aina tulee huomioduksi. Tähän syynä on helposti ymmärrettävä asia. Radioiden ohjelma- ja musiikkipäälliköille tulee meidän tapaisia tapauksia postissa ja puhelimissa melkoisia määriä. Ihmettelen ja arvostan suuresti heidän kärsivällisyyttään ja kiinnostuneisuutta sekä kykyä käsitellä sellaisia määriä tarjolle tulevaa tavaraa. Vaikka jokainen radio olisi kieltäytynyt kuuntelemasta levyämme tai keskustelemasta kanssani vedoten ajan rajallisuuteen sekä kehottanut hoitamaan asiaamme jonkin ammattimaisen kanavan kautta kuten esim levyhtiön tai muu tuottajan, olisin ymmärtänyt sen, mutta kuten kerrottu meidän kohdalla ei käynyt niin. Siispä voimmekin todeta, että tietysti aina, mutta etenkin ensimmäiseen omakustanteeseen äänitteseen ja julkaisuun tarvitaan aimo annos omistautuneisuutta itse levyn tekemiseen ja onnea

laadukkaan studion ja monistamon löytämiseen, jotta levystä tulee radioon kelpaavaa laatua. Mediakontakteihin suosittelen luonnollisuutta, asiallisuutta, realismia ja nöyryyttä kaikenlaisen kikkailun tilalle. Mikäli ekalla kerralla ei pääse läpi, ei tarvitse lopettaa vaan tehdä vieläkin parempaa musiikkia ja sen lisäksi että tuotannostaan tekijän on hyvä pitää itse, kannattanee miettiä kenelle sitä tehdään ja miksi. Nyt saatan jo kuulostaa siltä, kun olisimme mukamas päässeet jo kuuluville, vaikka se on vieläkin hyvin rajallista. Toivotaan siis että hiljalleen enemmän ja enemmän. Nyt olemme vasta pienen pienessä alussa. Tuntuu kuitenkin hyvältä, että joku kuulee musiikkiamme ja saattaa jopa pitää siitä ☺.

Ehkä kannattaisi silti ponnistella siinä, että pääsisi jonkin levy-yhtiön tai muun ammattimaisen tahon ohjauksella ja tuella tekemään julkaisuja. En kadu hetkeäkään sitä, että teimme ensimmäisen julkaisumme omakustanteisena, mutta nyt alkaneessa LP-projektissamme toivon onnea, että joku ammattimainen taho kiinnostuisi meistä ja haluaisi tehdä yhteistyötä kanssamme. Näin säästäisimme mahdollisesti kaikkien osapuolten meidän, tuottajan, markkinoijan ja median aikaa sekä vaivaa.

Nöyryydellä kiittäen !

MIRANDAN puolesta,

Lassi Holopainen